

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 2562)
**รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญา
 ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

พรนิรันดร์ จัยสิน สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 โทรศัพท์ 0987975989 E-Mail: dr.ponirun@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่าง 203 โรงเรียน จำนวน 537 คน สัมภาษณ์โรงเรียน 3 โรงเรียน โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ ประชุมกลุ่มจำนวน 15 คน ทดลองกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดมหาวันนาราม 1 ศูนย์ และประเมินรูปแบบโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 กระบวนการมีส่วนร่วมประกอบด้วยด้านการวางแผน ด้านการทำงาน ด้านการติดตามและการประเมินผล ด้านการปรับปรุงและดำเนินการ องค์ประกอบหลักที่ 2 การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านผลการเรียนรู้ และตัวชี้วัด องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านการส่งเสริม การเรียนรู้ ประกอบด้วย การพัฒนาผู้สอน การให้กำลังใจ การจัดสรรงบประมาณ องค์ประกอบหลักที่ 4 การจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญา 8 ด้าน ด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านความเข้าใจระหว่างบุคคล ด้านความเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติ และผลการประเมินรูปแบบพบว่า ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ, การมีส่วนร่วม, พหุปัญญา

Received: May 14, 2018, **Accepted** May 22, 2018

The Model of Encouraging Multiple intelligences to Learning Management in the Child Development Centers Under the Local Administrative Organization

Pornniran Jaisin, Educational Administration Program , UbonRatchathani Rajabhat University
 Tel 0987975989 E-Mail: dr.ponirun@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to develop and evaluate the Model of encouraging multiple intelligences to learning management in the Child Development Centers under the Local Administrative Organization. A group of research samples were from 203 schools with 537 participants. Administrators and teachers from 3 schools were interviewed. Data were collected by focus group from 15 experts. The model created was on a trial At Wat Mahawanaram Child Development Center and was validated by 20 Stakeholders. Research materials were questionnaire and interview forms. Statistical analysis included percentage, mean, standard deviation, and Content analysis.

The research findings were as follows: The model of encouraging multiple intelligences to learning Management in the child Development Centers under the Local Administrative Organization was comprised of 4 elements. Element 1 was The process of the participation in planning, working, monitoring and Evaluation, Element 2 was leaning management, including content, learning Outcomes, and

indicators. Element 3 was encouraging learning, including Teacher development, motivation, and budget allotment. Element 4 was Learning management on 8 aspects of multiple intelligences, including Linguistic, logical-mathematics, visual-spatial, bodily kinesthetic, music, Interpersonal, intrapersonal, and naturalist. Results of the model evaluation on the appropriateness, possibility, and usefulness indicated at the highest Level.

Keywords: Model, Multiple Intelligences, Participation, Child Development Center

คำขอขอบคุณ: งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 (2560 : 2-6) การศึกษาปฐมวัยเป็นการ พัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี บริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตาม ศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความ เข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อ ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการ อบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอนเด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวมมีคุณภาพและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุม เด็กปฐมวัยทุกคน ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิต ของเด็กตามบริบทของชุมชนสังคม และวัฒนธรรมไทย ยึด พัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมายและมีกิจกรรมที่ หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการ พักผ่อน เพียงพอ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการ พัฒนาเด็กสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยสอดคล้องกับธีระ รุญเจริญ และวาสนา ศรีไพโรจน์ (2554 : 30) เด็กปฐมวัยเรียนรู้ผ่านการเล่น เรียนรู้มีความสุขจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการกระบวนการจัดการ เรียนรู้ เป็นแบบเปิดกว้าง จัดให้มีประสบการณ์ที่หลากหลายให้เด็กได้เรียนรู้ตามความสนใจ ได้ แสดงออกในแนวทางที่เขาสนใจ เรียนรู้แบบปฏิบัติจริง โดยการใช้ประสาทสัมผัสกระทำกับวัตถุด้วย ความอยากรู้อยากเห็น ได้ทดลองสร้างสิ่งใหม่ ๆ เด็กเรียนรู้ ได้เต็มศักยภาพเมื่อปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น เด็กได้เรียนรู้แบบร่วมมือ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 121) การเรียนรู้ที่แท้จริง การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงได้ดี ควรเป็นการตื่นตัวที่เป็นอย่าง รอบด้านทั้ง ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ เพราะพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ด้านมี ความสัมพันธ์ต่อกันและกัน และส่งผลต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ Gardner ,Howard (1995) Dr.Howard Gardner ได้พูดถึงว่าเด็กทุกคนมีความฉลาดทุกด้าน ความฉลาดแต่ละด้าน ไม่ได้แยกแยะจากกันเด็ดขาด แต่หากผสมผสานรวมกันเป็นบุคลิกภาพของเรา โดยนำทฤษฎีทฤษฎีปัญหา ซึ่งค้นพบว่าสมองแต่ละส่วนจะควบคุมความฉลาดแต่ละด้าน และมีหลายส่วนทำงาน ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน ทั้ง 8 ด้าน ดังนั้น ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านกีฬา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านความเข้าใจตนเอง ด้านความเข้าใจระหว่าง บุคคล ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านธรรมชาติ นั่นเอง

ในสภาพปัจจุบันจะพบว่า ภาวะการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลง ไปจากครอบครัว ขยายที่เด็กเล็กจะได้รับการดูแลจากญาติผู้ใหญ่จนถึงวัยเข้าโรงเรียน เป็นครอบครัว เดียวที่ต้องรับส่งเข้าสถานรับเลี้ยงเด็ก

หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยหวังให้เด็กได้รับการดูแลและ ส่งเสริมพัฒนาการจากผู้ดูแลเด็กปฐมวัย ดังนั้นรัฐจึงให้ความสำคัญในการลงทุนและสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษามากโดยเฉพาะระดับท้องถิ่น มีการจัดการศึกษาเด็กก่อนเกณฑ์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการเรียนสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการเตรียมความพร้อม ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ จึงขึ้นอยู่กับการพัฒนาเด็กเล็กอย่างถูกต้องเหมาะสมนั่นเอง บังอร เทพเทียน และปิยฉัตร ตระกูล วงษ์ (2550 : 118) สอดคล้องกับ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (2560 : 14 – 15) การอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี หลักสูตรเด็ก อายุต่ำกว่า 3 ปี แบ่งการอบรมเลี้ยงดูตามการพัฒนาเด็กออกเป็น 2 ช่วงอายุ ประกอบด้วย ช่วงอายุ แรกเกิด 2 ปี เป็นแนวปฏิบัติการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันโดยพ่อแม่และผู้เลี้ยงดู และช่วงอายุ 2-3 ปี เป็นแนวปฏิบัติการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้โดยพ่อแม่และผู้เลี้ยงดู แต่ละช่วงอายุ ช่วงอายุแรกเกิด 2 ปี แนวปฏิบัติการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันโดยพ่อแม่ และผู้เลี้ยงดู เน้นการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีประจำวัน และส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านได้แก่ ด้านร่างกาย ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ร่างกายตามความสามารถ ด้านอารมณ์จิตใจ ส่งเสริมการตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างเหมาะสมภายใต้สภาพแวดล้อมที่อบอุ่นและปลอดภัย ด้านสังคม ส่งเสริมให้เด็กปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด และด้านสติปัญญา ส่งเสริมให้เด็กสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อสร้างความเข้าใจและใช้ภาษาสื่อสารส่งเสริมการคิด และการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับวัย การอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันสำหรับเด็กแรกเกิดถึง 2 ปี มีความสำคัญยิ่งต่อการ วางรากฐานชีวิตของเด็ก ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาการจัดการจัดการกิจกรรมในแต่ละวันควรจัดให้สอดคล้องต่อความต้องการ ความสนใจ และความสามารถตามวัยของเด็ก โดยผ่าน การอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันและการเล่นตามธรรมชาติของเด็ก และในช่วง 2-3 ปี แนว ปฏิบัติการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ สำหรับเด็กช่วงอายุ 2-3 ปี เน้นการจัด ประสบการณ์ผ่านการเล่นตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัยอย่างเป็นองค์รวม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยจัดกิจกรรมสอดคล้องต่อความต้องการ ความสนใจ และ ความสามารถตามวัยของเด็ก ทั้งนี้ เด็กในช่วงในวัยนี้ จะมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงแรก เด็ก มีการพึ่งพาตนเอง แสดงความเป็นตัวของตัวเอง จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสาระการเรียนรู้ที่ ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรรู้ ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเพื่อเป็น พื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปการอบรมเลี้ยงดูเด็กและการจัดประสบการณ์สำหรับ อายุต่ำกว่า 3 ปี ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ

ละเอียด ขวัญตน (2555:93) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตาม รูปแบบการพหุปัญญาเพื่อ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย เฉลี่ยแล้วเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทักษะคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับดี

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และแนวทางรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้แบบพหุปัญญา ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการบริหาร
2. เพื่อสร้างรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. เพื่อประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีวิจัย

การวิจัยเพื่อนำเสนอรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น2)เพื่อสร้างรูปแบบการส่งเสริมการมี

ส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4) เพื่อประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัย และ อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และสภาพความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน พบว่า สภาพปัจจุบันของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยเฉพาะการดำเนินการกำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

1.2 สภาพความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่พบ ได้แก่ โรงเรียนต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมใน การจัดแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้มีความเหมาะสม ผู้บริหารจะต้องยอมรับฟังแนวความคิดคนอื่น และผู้บริหารต้องมีการนิเทศ ติดตาม กำกับการพัฒนาสมรรถนะของครูทุกคนอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนแบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พบ คือ ปัญหาด้านงบประมาณในการให้ค่าตอบแทน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนรับผิดชอบกับสถานศึกษา บุคลากรขาดแรงจูงใจในการมี ส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2. รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) หลักการ ได้แก่ หลักความ ต้องการจำเป็น และ หลักความรับผิดชอบ 2) วัตถุประสงค์ 3) กลไกดำเนินการ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง พัฒนา (Act) 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เพราะมีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการใช้คู่มือและแนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้แบบพหุปัญญา มีการกำหนดกระบวนการทำงานด้วยวงจร PDCA ซึ่งทำให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการปฏิบัติตามรูปแบบมากขึ้น การประเมินความรู้และทักษะตามที่ได้รับการพัฒนา โดยการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยมีการทดสอบ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของครูของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโรงเรียนที่เป็นพื้นที่ดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากโรงเรียนมีความตื่นตัวเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม ยังพบว่า ครูยังมีความกังวลใจในการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อโครงการวิจัย เนื่องจากทำให้ครูเข้า มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ใช่ฝ่ายบริหารจะดำเนินการตามนโยบายของหน่วยงานแต่ฝ่ายเดียว

4. ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญา ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเหมาะสมของรูปแบบการส่งเสริมการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบพหุปัญญาในการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจ เหมาะสำหรับนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนได้ เป็น อย่างดี ความเป็นไปได้ของรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบพหุปัญญาใน การเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนทุกด้านโดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และ นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งตรงตามหลักการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทุกด้าน ผลการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ การนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผลครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอตามผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพปัจจุบันการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมในการทำงานมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการดำเนินการกำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีการทำงานโดยไม่ให้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dean (2002 : 138) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหารขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของผู้นำ และการบริหารจัดการที่ดีในทุก ระดับ แต่จะเป็นไปได้ดังกล่าวผู้บริหารโรงเรียนต้องมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับงาน บทบาทหน้าที่ และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

ปัญหาอุปสรรคของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พบ คือ ปัญหาด้านงบประมาณในการให้ค่าตอบแทน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนรับผิดชอบกับสถานศึกษา บุคลากรขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม ร่วมในการจัดการเรียนการสอน สาเหตุอาจเนื่องมาจากมีการใช้ งบประมาณในส่วนของการพัฒนาระบบโครงสร้างมากเกินไป ผู้ปกครองและชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการพิจารณาการใช้ งบประมาณ ของโรงเรียน จึงทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ ควรจะเป็น ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2549: 70-72) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทางการศึกษาปฐมวัย เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะเป็นการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กตามทฤษฎีสร้างความรู้ในตน (Constructivist) เชื่อว่าระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ใหญ่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งการที่จะทำให้เด็กสามารถสร้างความรู้ในตนได้ ครูและ ผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจตรงกันด้วยกระบวนการทำงานเพื่อสร้างการเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอย่างต่อเนื่องทั้งที่ บ้านและสถานศึกษาเด็กปฐมวัย ซึ่งการสร้างสัมพันธ์ที่ดีช่วยให้ ครูทราบความคาดหวัง ของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน และการ ได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับเด็ก โดยแนวความสัมพันธ์นี้ มาใช้ในการเรียนของเด็กช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางอารมณ์ ให้กับเด็กเพิ่มพลัง สุขุขในการเรียน ครูเองสามารถแปลพฤติกรรมเด็กที่โรงเรียนได้ถูกและสามารถจัดกิจกรรม การเรียนได้ เหมาะกับบริบทของเด็กแต่ละคนและผู้ปกครองเด็กปฐมวัยมีส่วนร่วมทั้งในการดูแลและให้ การศึกษาแก่เด็กร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กในฐานะของผู้ให้ข้อมูลและผู้สนับสนุนการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของผู้ปกครองทำให้ผู้ปกครองสามารถเชื่อม ประสานความเป็นอยู่ การดูแลและการให้ ความรู้แก่เด็กอย่างต่อเนื่องจากบ้านสู่โรงเรียนและจากโรงเรียนสู่บ้าน การร่วมมือ ของผู้ปกครองอย่างเต็มที่ ส่วนครูก็มีโอกาสสร้าง ความเข้าใจกับผู้ปกครองลดข้อขัดแย้งทำให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาร การเด็กร่วมกัน

นอกจากนี้ Fantuzzo ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาระดับ ปฐมวัย พบว่า การมี ส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาระดับปฐมวัยมี 3 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่บ้าน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ โรงเรียนและการเข้าประชุมของโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองที่เข้ามามีส่วนร่วม พบว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงจะมีส่วนร่วมใน การศึกษาระดับปฐมวัยมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย ผู้ปกครองที่ติดต่อกับโรงเรียนในระดับสูงไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาของเด็ก สำหรับการพัฒนาเครือข่ายครูผู้ดูแลเด็ก ใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน กับหน่วยงานภายนอก เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในอำเภอหรือ จังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชน โดยเฉพาะ ระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดเดียวกัน เพื่อทำให้เกิดการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียน เกิดพัฒนาการที่สมวัยสอดคล้องกับ ศรีอัมพร ทองสีบสาย (2545 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการมี ส่วน ร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอำนาจเจริญ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วม ร่วมในการบริหารงาน วิชาการของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการวางแผนการดำเนินงานตามแผน และการประเมินผล อยู่ใน ระดับมากทุกด้าน ส่วนการนำเสนอรูปแบบพบว่ามีรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเหมาะสม และสอดคล้องกันทุกด้าน

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 1) การพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการทำเนิกรทาง วินัย การออกจากราชาการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ 2) การปรับปรุงเกณฑ์หรือระเบียบการ ดำเนินการทางวินัย การออกจากราชาการ การ อุทธรณ์ และการร้องทุกข์การจัดทำและพัฒนา ฐานข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา 3) การจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และ 4) การพิจารณาให้ความ เห็นชอบเรื่อง การบริหารงานบุคคลที่ไม่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา พ.ศ. 2547และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับโดยให้ ดำเนินการตามกฎหมาย ก.ค.ศ.ทุกข้อและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น หรือตามที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย

ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย 1) มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการ 2) มีการ ประชุม วางแผน 3) มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินการ 4) คณะกรรมการมีการกำหนดปฏิทินอย่างต่อเนื่อง 5)

มีการนำผล มาปรับปรุงการบริหารงานสอดคล้องกับ ชนิตา ชื่นวัต (2549 : 20) ได้สรุปแนวคิดการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา คือ การที่ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจร่วม วางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามและประเมินผลการบริหารงานของบุคคลและการติดตามใน กิจกรรมต่าง ๆ

ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการดำเนินงาน ประกอบด้วย 1) มีส่วนร่วมในการ ปรับปรุงการดำเนินงาน 2) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการพิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุ แต่งตั้ง 3) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการพิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้ง 4) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบ 5) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย 6) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการจัดทำและพัฒนา ฐานข้อมูล 7) มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการจัดทำรายงานประจำปี 8) มีส่วนร่วมใน การปรับปรุงการพิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องการบริหารงานบุคคล และ 9) มีส่วนร่วมในการ ปรับปรุงการกำกับ ดูแลติดตามและประเมินผลการบริหารงาน บุคคล สอดคล้องกับ Schank (1985 : 1473-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มต่างๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงภายใน องค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการมีส่วนร่วมมาประยุกต์ ใช้ในการวางแผนการศึกษา โดยให้ องค์กรประกอบ ทางด้านบุคคลซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวแปรอิสระ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการ ดำเนินงานตามแผนกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล และใช้ การวางแผนกลยุทธ์ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็น ตัวแปรตาม

2. รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2 หลักการ ได้แก่ หลักความ ต้องการจำเป็น และ หลักความรับผิดชอบ 2) วัตถุประสงค์ 3) กลไกดำเนินการ ประกอบด้วย การ วางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบ (Check) และ การปรับปรุงพัฒนา (Act) 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ ศรีอัมพร ทอง สืบสาย (2545 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอบริการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัด อำนาจเจริญ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการ บริหารงานวิชาการของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้าน การวางแผน การ ดำเนินงานตามแผน และการประเมินผล และยังสอดคล้องกับ ชนิตา ชื่นวัต (2549 : 20) ได้ สรุปแนวคิด การมีส่วนร่วมจัดการศึกษา คือ การที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามและ ประเมินผลการบริหารงานของบุคคลและการติดตามในกิจกรรม ต่างๆ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏผลดังนี้ ประสิทธิภาพการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนรู้จากแผนการจัดประสบการณ์เพื่อ พัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา โดยการ จัด กิจกรรมตามรูปแบบที่ได้ผ่านกระบวนการสร้าง และหาคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งตรงตาม หลักการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูศรี การเกษ (2546 :150-151) ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกลบระคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการ เรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 65 นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเรียน คณิตศาสตร์ตามแนวทาง ทฤษฎีพหุปัญญาในระดับมาก คะแนนทดสอบหลังการเรียนกับคะแนนทดสอบเมื่อทิ้งระยะไป 14 วันไม่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาช่วย ให้นักเรียนมีความคงทนในการ เรียนรู้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมลพร เหลืองรัตนวิมล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัด ประสบการณ์ หน่วยเที่ยวแดนลำดวน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ที่มีต่อพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 พบว่า พัฒนาการด้าน ร่างกาย อารมณ์- จิตใจ สังคม สติปัญญาสูงขึ้นตามลำดับระหว่างจัดกิจกรรม ความคิดสร้างสรรค์ หลังการจัดประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากก่อนการจัด ประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญา ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมี ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตรวจสอบเพื่อให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบได้มีการแก้ไขและปรับปรุงจากการ สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีระดับปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ที่มีความ เชี่ยวชาญและเข้าใจสภาพการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

ทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์สภาพจริงของการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงทำให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยเรียงลำดับจากด้านที่สูงสุดไปด้านที่ต่ำที่สุด ดังนี้

4.1 ความเหมาะสมของรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบพหุปัญญาในการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนสนใจ เหมาะสำหรับนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2540 :32) ที่กล่าวว่าหลักการจัดประสบการณ์ควรเน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติศักดิ์ ผาผาย (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ พบว่ามีความสามารถทางพหุปัญญาทุกด้านสูงขึ้น

4.2 ความเป็นไปได้ของรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบพหุปัญญาในการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมุ่งส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนทุกด้านโดย คำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และ นำเอาสิ่งที่เรารู้ขึ้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งตรงตามหลักการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทุกด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมล พร เหลืองรัตนวิมล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์ หน่วยที่ยวแดน ลำดวน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ที่มีต่อพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 พบว่า พัฒนา การด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญาสูงขึ้นตามลำดับระหว่างจัดกิจกรรม ความคิดสร้างสรรค์หลังการจัด ประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบพหุปัญญาในการเรียนรู้แบบพหุปัญญาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้วิเคราะห์ ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดความพึงพอใจ โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนให้คำแนะนำให้ กำลังใจ ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก สามารถวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถบอกความรู้สึกของตนเอง บอกถึงสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบได้เกิดความภาคภูมิใจ และมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมให้สำเร็จ ซึ่งตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เชื่อว่า ทุกคนในสังคมมี ความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จ ความภาคภูมิใจในตนเองรู้สึกว่าคุณค่า มีความสามารถ และมีประโยชน์ต่อสังคม แต่ถ้าความต้องการดังกล่าวได้รับการตอบสนองไม่เพียงพอหรือถูกขัดขวาง ก็ จะทำให้คนรู้สึกว่าคุณค่า ด้อยค่าและเสียความภาคภูมิใจในตนเองไป (วิลินดา พงศ์ธราธิก 2547 :58 ; อ้างอิงมาจาก สุรางค์ ไคว้ตระกูล 2542 :158-162) ซึ่งสอดคล้องกับ ฉันทนา ภาคบงกช (สันติศักดิ์ ผาผาย 2546 :80-81 ; อ้างอิงมาจากฉันทนา ภาคบงกช 2533 :1) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีความ ภาคภูมิใจในตนเองจะเชื่อว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีความสำคัญ ยอมรับและพอใจในความเป็น ตัวของตัวเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงเป็นเด็กที่มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง จะมีความกล้า ในการแสดงออกกล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ตามต้องการของตนเอง

รายการอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชัชภูมิ สีชมพู. (2548). รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เทอดชาติ ชัยพงษ์. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีระ รุณเจริญ. (2550). “รูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบ,” เอกสารประกอบการบรรยายวิชาสัมมนาการบริหาร การศึกษา. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- สมเกียรติ บุณรอด. (2550). การพัฒนารูปแบบการประเมินการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมาน อัครภูมิ. (2537). การพัฒนารูปแบบการบริหารการประถมศึกษาระดับจังหวัด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). การใช้วิจัยพัฒนารูปแบบในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- สำราญ หงส์กลาง. (2547). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานบุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อุทุมพร จามรمان. (2541, มีนาคม). โมเดลคืออะไร. วารสารวิชาการ. 1(2) : 22 - 26.
- Keeves, P. J. 1988. Educational Research, Methodology, and Measurement : An International Handbook. Oxford: Pergamon Press.
- Willer, D. 1986. Scientific Sociology: Theory and Method. New Jersey: Prentice-Hall.

